

Pardo: “Que cadascú pensi en els capellans que coneix i l’han ajudat”

Dv, 10/05/2019 per Catalunya Religió

(CR) La carta setmanal d’aquest diumenge del bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, demana un reconeixement als capellans que fan bé la seva feina. Davant dels casos d’abusos que s’han conegut, recorda “el bon nom de molts i molts capellans que viuen amb fidelitat i dignitat la seva opció i compromís amb el celibat”.

Pardo no amaga la gravetat dels casos que han tingut repercussió mediàtica però demana que es tingui present “la majoria de capellans que no apareixen com a notícia en els mitjans” i “renovar la nostra confiança envers ells”. Per això proposa “que cadascú pensi en aquells capellans que coneix més, que l’han acompanyat en molts moments de la seva vida”.

El bisbe de Girona conclou que “els pecats i delictes d’alguns, que han de respondre davant l’Església i la societat, no enfosqueixin i facin oblidar el servei i testimoniatge de molts d’altres”.

Aquest és text que [es publica](#) en el [Full Parroquial](#) de Girona aquest cap de setmana.

Pobres capellans...

Francesc Pardo. Bisbe de Girona. 12 de maig de 2019

Algunes vegades, des de fa temps, he escoltat aquesta expressió “pobres capellans” a causa del greu problema de les acusacions de pederàstia a membres del clergat.

L’expressió s’entén que vol salvar el bon nom de molts i molts capellans que viuen amb fidelitat i dignitat la seva opció i compromís amb el celibat.

Perquè recordo aquests fets en aquests moments? Perquè aquest diumenge quart del temps pasqual? Perquè és el diumenge conegut com el diumenge del Bon Pastor, que es refereix a Jesucrist, però també per tradició és un dia que es recorda els capellans i la seva missió, a semblança del Bon Pastor.

També aquest diumenge s'escau el dia de pregària per les vocacions. Per això m'ha semblat adient una breu reflexió pensant sobretot en els capellans i en els fets que des de fa mesos tenen una gran repercussió mediàtica.

Certament que des de fa temps vivim el dolor, la vergonya i les conseqüències d'aquests pecats i delictes, que ens afecten a tota l'Església. Primer als qui som bisbes, preveres, diaques, religiosos... però també a tots els qui som Església. Quan un membre d'aquest cos actua malament i peca, tots quedem d'alguna manera afectats. Quan algú ha estat acusat i condemnat per pederàstia és tota l'Església que queda afectada en la seva credibilitat i en el seu testimoniatge. Per això el sofriment és de tota l'església i també l'afectació en la seva credibilitat, però molt especialment del clergat, que es pot considerar "sota sospita".

Els qui són culpables, després de la investigació pertinent, han de complir les penes que la Santa Seu (Roma) i la justícia civil de cada país decideixi. Però i la majoria que no són culpables? La majoria de capellans viuen amb fidelitat i dignitat la seva opció pel celibat, i tenen la sensació que se'ls contempla també com a sospitosos o almenys no dignes de confiança. Aquesta sospita de desconfiança genera sofriment i afecta a la seva missió.

Per la seva missió de "pastors del Poble de Déu", com a predicadors de l'Evangeli, com a mestres de la fe, com a guies de l'esperit necessiten ser considerats dignes de credibilitat i de coherència.

En aquest diumenge, pensant en la majoria de capellans que no apareixen com a notícia en els mitjans, cal renovar la nostra confiança envers ells. Que cadascú pensi en aquells que coneix més, que l'han acompanyat en molts moments de la seva vida. Molts hem trobat en els capellans homes que ens han ajudat, que han batejat, ajudat a creure, ofert el tresor de l'Eucaristia; que han pregat amb nosaltres i per nosaltres en moments d'alegria i en moments de sofriment, que s'han preocupat per la vida de les persones i del pobles. En definitiva és Jesús el qui ha continuat la seva presència i acció per mitjà d'ells. És Jesús qui parla per la seva boca, és Jesús que per mitjà d'ells que converteix el pa i el vi en el seu Cos i la seva Sang, absol dels pecats, beneeix amb les seves mans, enforteix els malalts amb la santa Unció i el Viàtic, aconsella, acompanya, escolta, estima, serveix....

Que els pecats i delictes d'alguns, que han de respondre davant l'Església i la societat, no enfosqueixin i facin oblidar el servei i testimoniatge de molts d'altres.